

UNITÁRIUS KÖZLÖNY

A VALLÁSOS ÉS ERKÖLCSÖS ÉLET ÉBRESZTÉSÉRE
KIADJA A DÁVID FERENC EGYLET

Alapította: **Dr. BOROS GYÖRGY.**

FŐBB TARTALOM:

1. Taft H. Vilmos, az amerikai Egyesült-Államok volt elnökének halála.
2. Hozzászólások.
3. Gyermekvilág.
4. Irodalom és egyéb cikkek.

*Az ürmösi unitárius egyházközség D. F. E.
templomi vegyeskara.*

TŰZHELY MELLETT

Taft H. Vilmos

1857—1930.

Az Egyesült-Államok elnöke 1909—1913-ig.
A Legfőbb Biróság elnöke 1921—1930-ig.

Az unitarizmus történetében kevés arisztokratával, főúrral vagy más, országos hivatalt viselő férfival találkozunk. Az a sokszor üldözésig fajuló ellenszenv a hatalmasoknak, kik az unitarizmus erősödésétől saját létüket féltették, megakadályozta hitünk magasabb körökben való terjedését. S ha néha akadt valaki, aki hitünk tisztaságát és azt a szabad szellemet, mely egyházainkat itt és külföldön sokáig jellemezte, megszerették, társai mindent elkövettek, hogy az eretnekségből visszamentsek az egyedül üdvözítő egyházak meleg ölére. Négy százéves történelmünkben mindössze két vagy legfeljebb három államfővel találkozunk. Az első volt János Zsigmond Magyarországnak koronázott királya és Erdélynek választott fejedelme 1540—1571-ig. Ez első unitárius fejedelem igazságos és fenkölt gondolkozásáról tanuskodik a vallás szabad gyakorlatáról hozott az a határozat, mely a Dávid Ferenc és Blandrata indítványára s a János Zsigmond hathatós pártolása mellett kimondotta, hogy hitéért senkit sem szabad üldözni, mert „a hit Isten ajándéka“ (1568). Történt ez akkor, amikor Európaszerte a legkegyetlenebb vallásüldözések borították vérbe és lángba az országokat. Második unitárius államfőnek számíthatjuk Székely Mózes, ki azonban csak pár hétig viselhette Erdély fejedelemségét, mert 1603-ban egy csatában elesett. A harmadik államfő jelen cikkünknek a tárgya, Taft H. Vilmos, aki az amerikai Egyesült-Államok elnöke volt 1909—1913-ig. E tiszttség értékét mindenki méltányolni tudja, aki ismeri az amerikai Egyesült-Államok óriási kiterjedését, népességének nagyságát (száz-huszmillió lakosa van), ipari és kereskedelmi fejlettségét, valamint gazdagságát, mely a történelemben eddig soha nem ismert fokokig ért el. Ennek a hatalmas birodalomnak volt elnöke (az állam feje, az amerikai alkotmány szerint ez államfőt négy évenként választják) Taft Vilmos. Jelenleg nincs terünk arra, hogy ennek a nagy embernek az életét ismertessük, csak nagy vonásokban annyit jegyünk meg róla, hogy előkelő amerikai családból született, ősei még az Angliából, illetve Hollandiából bevándorolt első telepesek közé tartoztak, akik hitükért és meggyőződésükért odahagyták hazájukat, állásukat, vagyonukat s kivándoroltak az akkor még vad és civilizálatlan Észak-Amérikába. (1620.) Taft ragyogó politikai karriert

futott be, melynek legmagasabb foka természetesen az elnökség volt, de amelynek letelte után is, mint a Philippi-szigetek első kormányzója és átszervezője, meg később, mint a Legfőbb Biróság elnöke, népének szeretetét és becsülését vivta ki. Unitáriusságához törhetetlenül ragaszkodott s hitét nem szégyenlette nyíltan megvallani bármily körülmények között. Pedig különösen elnökké való választása idején, ellenfelei felhasználták e vallásos meggyőződését ellene s ez uton iparkodtak a választók más vallásu tömegeiben ellenszenvet kelteni iránta. Tervük nem sikerült, sőt ép visszafelé sült el, amennyiben az ország vezető politikusai és gondolkozói felhasználták ezt az alkalmat arra, hogy egyrészt az unitárizmusra nézve hízegő nyilatkozatokat adjanak közre, másrészt pedig kiemeljék a Taft jellemzőségeit, aki hitét és meggyőződését többre becsülte, mint politikai érvényesülését. Taft elnök lett s az unitáriusokat ezentul még ott is tisztelettel fogadták, ahol pedig eddig eretnekeknek hívták őket.

Taft elnöke lett az amerikai unitárius világi férfiak, Laymen's League egyesületének s e minőségében is mindent megtett az unitárizmus terjedése érdekében. Az unitárius egyházat a legszabadelvűbb, de Istent kereső és az ő akaratát teljesítő emberek szövetezése gyanánt fogta fel s többször hangsúlyozta, hogy az unitáriusok keresztyének, úgy tradíciójukban, mint Istenről alkotott felfogásukban. (Theisták). Az unitárizmus érdekében kifejtett tevékenysége elismeréseképen az 1927-ben, Prágában tartott Nemzetközi Szabadelvű Vallásos Kongresszus elnökévé választotta, mely tisztsége csak most, halálával szűnt meg.

Az a részvét és fájdalom, mely halála alkalmával Amerika minden polgárát elfogta s melynek kifejezője volt az a méreteiben nálunk utolérhetetlen gyászszertartás, melyet a nemzet egyeteme rendezett temetése alkalmával, bizonyítják, hogy Taft H. Vilmos munkássága és jelleme fenségénél fogva ragyogó betűkkel írta be nevét nemcsak nemzete, hanem a világ történelmének lapjaira is. Mi, unitáriusok fájdalommal vegyes büszkeséggel emlékezünk meg Taft Vilmosról. Fájdalommal azért, hogy el kellett őt veszítenünk, de egyuttal büszkén, hogy ily kiváló ember hirdette oly fennen a mi szent hitünk igazságát és eljövendő diadalát. Sz. I. S.

Ha velünk vagy.

Imát rebeg az ajakunk,
Lelkünk szárnyán megy, repül.
Legyen a te szemed rajtunk,
Ne hagyj minket egyedül.
Hiszen oly féltők lettünk,
Nincs védő paizs felettünk...
Elhagyott az egész világ,
Csak még te nem, Istenünk.

Ne hagyj minket, maradj velünk,
Te vagy sziklánk és várunk,
Szabadulást — ha szenvedünk —
Egyedül tőled várunk.
A félelem lánc szakad,
Járható lesz az út s szabad.
Széjjel oszlik a sötétség
És a hajnal meghasad.

Hasadó hajnal-utakon
 Mosoly és dalközt járunk,
 Nem botorkál lábunk vakon,
 Te léssz sziklánk és várunk.
 Benned leszünk, meg nem halunk,
 Te léssz védelmező pajzsunk!
 Egész világ le nem verhet,
 Élünk és megmaradunk!

Karolj által.

Édes Atyánk, egyetlenegy Istenünk,
 Reménységünk két karjával ölelünk,
 Te vagy a mi imádságunk,
 Téged hívunk, Téged várunk,
 Benned minden bizodalmunk,
 Téged dicsér zengő dalunk!

Fölbredést, fényes napot hoztál ránk,
 Leborulva szined elé, imád szánk.
 Imádságunk minden szava
 Jóságodat magasztalja,
 Benned minden bizodalmunk,
 Téged dicsér zengő dalunk!

Tarts meg ma is édes Atyánk, légy velünk,
 Szent hitünknek karjaival ölelünk.
 Ez az ölelés ad erőt,
 Szénvedés, bűn és baj verőt.
 Csak benned van bizodalmunk,
 Téged dicsér zengő dalunk!

Ölelj átal Te is minket, Istenünk,
 Hogy ölelő szent karodban ott legyünk.
 Ott van a mi boldogságunk,
 Reménységünk, megnyugvásunk,
 Ott van minden bizodalmunk,
 Téged dicsér zengő dalunk!

Vári Domokos.

.....

Népes családú unitárius székely gazda igen előnyös feltételek mellett lakást és megművelésre 18 hold jóminőségű földet kaphat. Bővebb tájékozást nyújt sepsiszentgyörgyi lelkészünk, József Lajos tisz. esperes. Aki érdeklődik, jelentkezze saját lelkészénél és ő tájékozást fog szerezni.

NŐK VILÁGA.

Jelentés

a vidéki D. F. egyetli nőszövetségek évi működéséről.

Felső-Fehér kör.

(Folytatás.)

1. A *datki* unitárius Nőkszövetsége novembertől ápriliséig minden második vasárnap tartott összejövetelt. Ima, ének, felolvasás, szabadelőadás s szavatok voltak műsoron. Rendeztek karácsonyfa-ünnepélyt, 142 gyermek kapott ajándékot 2069 leu értékben. A nyár folyamán havonta egyszer gyűltek össze. A Nőszövetség ajándékozott a templom részére szószeptakarót, urasztali takarót, papi székre terítőt s a szószepték mögé falvédőt 16.000 leu értékben. Ezen szép összeget a hívek közötti gyűjtés eredményezte. Elnök Szén Mihályné.

2. Az *olthévízi* Nőkszövetsége folyó évben 4 új taggal szaporodott. Elhalt 1 tag, jelenleg 65 a tagok száma. Tartott 4 választmányi, 2 nagygyűlést, vallásos felolvasásokat, szavaló-estélyeket és ünnepélyeket. Ezek egyikét 1928 november 25-én, Dávid Ferenc halálának évfordulója alkalmából, gazdag műsorral emlékül nélyül rendezte. 6 vallásos estélyből nagyobb szabású volt a karácsonyfa-ünnepély céljára rendezett estély, perselygyűjtéssel kapcsolatban. Karácsony első napján 18 pontból álló műsorral és Sigmond Józsefné: „Igazság a földön” című kis karácsonyi színdarabjának előadásával szép karácsonyi ünnepélyt tartott. A Nőkszövetsége ez alkalommal 60 gyerek között osztott ki tanszereket, zsebkendőt és szalagot. Ruhaneműben részesült két árva gyermek, kiknek szülei a két másik gyermekükkel egy éjjel, a rájuk gyűlt házban összeégtek s sebeikbe behaltak. Fenti adományok értéke 1976 leu. Még két szegény nőt látott el ruhaneművel s néhány szegény gyermeket 600 leu értékben, mit a szövetségi tagok gyűjtés útján szereztek be. A karácsonyfa földszítéséhez 27 tag járult hozzá 1035 leu értékben. 1929 június 16-án Anyák-napját rendezett. Egyik elhalt tagtársuk koporsójára koszorú helyeztek 490 leu értékben. Halottak napján a tagok hozzátartozóik sirját rendbehozták és másoknak is példát adtak arra. Komoly tárgyalás alá vétették lelkész előterjesztésére Halottak-napja megtartásának kérdése s a tórozási szokásnak végképpen elhagyása s helyébe „Tór és kegyelet” megváltási alap létesíttessék. Így tekintélyes összeg gyűlhetne össze jótékonycélu alapra. Egy kis könyvtár létesítésén is fáradozik a Nőkszövetsége. Pénzvagyona 4940 leu. Elnök Kisgyörgy Imréné.

Kereszturi kör.

1. *Alsóboldogfalván* a D. F. Nőegylet november hónaptól március 15-ig minden második vasárnap este vallásos estélyt tartott.

A program a Közlönyben közölt Kiss Károly-féle tervezet szerint folyt le. Fiatal leányok szavaltak, összesen tiz, nagyon sikerült estélyt tartott. A ref. Nőegylettel együtt rendezett karácsonyfa-ünnepélyt. Az iskolás és más gyermekek számára 800 leu értékű ajándékot osztott ki. Szintén a ref. Nőegylettel kapcsolatosan teaestélyt rendezett, melynek 3500 leu jövedelméből 2000 leut a községben felállított hősök emléke javára fordított. November 15-én Dávid Ferenc halála évfordulójának megünneplésében közreműködött. Elnök Benczédi Pálné.

2. **Tordátfalván** a Nőkészövetsége 1928 őszi alakult meg. Összejöveteleit minden héten egy este tartotta, tervszerűen megállapított programmal s kapcsolatban kézimunkával. Rendezett karácsonyfaestélyt a tagok adományából. Egy műsoros estélyt tartott, melynek tiszta jövedelmét 620 leut a tagok adományával kiegészítve, összesen 2380 leut egy fekete bársony urasztali terítő beszerzésére fordították. A terítő varrását és himzését Péter Ödönné lelkészné és Végh Irma végezték. A Nőkészövetsége gondozta az egyházközség elhalt lelkészeinek, jöltevőinek sírját s a templomkert virágágyait. Vasárnaponként az urasztalát virággal díszítette.

Elnök Péter Ödönné, alelnök Végh Irma, jegyző ifj. Boros Józsefné, titkár Boros Giza, pénztáros Fekete Zsigmondné. (Folytatjuk.)

Hozzászólás.

I.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Az „Unitárius Közlöny“ folyó évi 2-ik számából nagy érdeklődéssel olvastam az Evangélistákról írt cikket és egy alkalommal szóba hoztam többek előtt a cikkben elmondott érdekes eseteket, hogy hátha okulnak belőle némelyek.

És képzelje, kedves Szerkesztő ur, mi történt? Volt a társaságban egy világot járt, kimivelődött, hitetlenkedő ember, aki mindenikünkénél okosabbnak tartotta magát, pedig azt mondja a közmondás: „Csak az üres kalász tartja magasán a fejét“. És ez a hitetlenkedő azt mondta, hogy nem igaz, amit az ujság mond: mert bizony az ember a majomtól származott.

Hiába bizonygattam, hogy az nem lehet! és vallásos hívő lélek nem mondhat ilyet, de meggyőzni nem tudtam.

Nagyon kérem Szerkesztő urat, sziveskedjék az „Unitárius Közlöny“-ben jelen soraimat leköszölni és vitánkat eldönteni, hogyha a hitetlenkedőket nem is tudom meggyőzni, de bár hallgatóságomnak megmutathassam, hogy nekem volt igazam. Hátha másutt is érdeklődéssel fogják elolvasni, mert bizony a mai romlott világban sok a hitetlenkedő, de az igazaknak a reményt és harcot feladni soha sem szabad. Még ha szenvedni is kell az igazságért.

Sinfalva, 1930 márc. 4. Balla Domokos gazdálkodó, volt presbiter.

Válasz :

Kedves Balla Ur !

Az Evangélisták című cikkben ez áll: „Egyik evangélista állandóan egy hatalmas gorillát (majmot) visz magával (persze, ketrecben) az istentiszteleteire s ott a helyszínen bizonygatja a gorillával, hogy a Darwin-féle elmélet, mely szerint az ember a majomtól származott volna, nem lehetséges, hanem egyedül a Biblia szavai fogadhatók el: Isten teremtette Ádámot és Évát és tőlük szaporodott el az emberiség“. Ez a szóbanforgó evangélista tanítása s mi nem úgy említettük, mintha egyetérténénk vele.

A Darwin-féle elmélet elégtelensége ma már kétségtelenül be van bizonyítva. Nem a majmoktól származtunk, de szervezetünkre nézve rokonok vagyunk. Ezt többek között leginkább az bizonyítja, hogy a majomvér minden veszedelem nélkül átmenteszhető az ember ereibe. (Valaki sérülés következtében sok vért veszít, az orvosok, hogy ne haljon meg, idegen vért ömlesztnek az ereibe. Ez lehet egy más ember vére, de lehet valamilyen ember-szabásu majomé is. Más állat vére mérgezőleg hat és azonnali halált idéz elő.)

A majmok legközelebbi rokonaink s közvetve rokonunk az egész állatvilág, sőt ezen túl az egész növényvilág is. Az állatok a növényvilágból fejlődtek ki. Ez a fejlődés évmilliókkal ezelőtt kezdődött és tart ma is. Az alacsonyabb rendű fajtákból magasabb rendűek jönnek létre. Gondoljunk csak arra, hogy a kertész hogy nemesíti a virágokat és a gyümölcsfákat. Az a tudat, hogy mi is az állatvilághoz tartozunk, nem lealacsonyító, mert nem az a fontos, hogy honnan jöttünk, hanem, hogy mivé lettünk. Kiválóságunkat értelmünk és erkölcsiségünk adja meg. Ez emel minket olyan magasan az állatok fölé.

Az ember teremtése a Bibliában két helyen van leírva. Mózes első könyve II. r. 7. verse szerint Isten az embert a föld porából formálta s azután élő lelket lehelt az orrába. Mivel az ember egyedül volt (ugyanott 18. v.), segítő társat akart neki szerezni. Elaltatta, kivette egyik oldalbordáját és abból alkotta meg az asszonyt. (21., 22. v.)

A Mózes első könyve I. részének 26. és 27. versei szerint Isten csupán legyen szavával teremti az embert a maga képére és hasonlatosságára és pedig mindjárt egy férfit és egy asszonyt.

Első tekintetre látjuk, hogy a két leírás két ember műve. Az első úgy gondolja, hogy Istennek kezdetben porból ki kellett formálnia az embert s ugyanígy az állatokat is. (Móz. I. k. II. r. 19. v.) A második szerint Istennek csak ki kell gondolnia és mondania, hogy legyen. Mind a kettő tudós ember volt a maga idejében. Legalább is a zsidók között. Ők leírták az ember teremtését úgy, ahogy ők képzelték. Kettőjük között háromszáz esztendő van, amint ezt a mai tudósok megállapították. Látjuk, hogy ezalatt a háromszáz

esztendő alatt is változott a felfogás. Azóta kétezer esztendőnél is több idő telt el. Az emberiség sokat tanult Lehet, hogy kétezer esztendő múlva a mi véleményeinket sem fogják igaznak tartani az akkori emberek, mintahogy most mi nem tartjuk valószínűnek a bibliai leírást.

A Bibliának nem is a tudomány, hanem a vallásos élet terén van meg a nagy jelentősége. Jézus is kétezer esztendővel ezelőtt élt, de az általa hirdetett vallásos és erkölcsi elveket igazaknak és követendőeknek tartjuk ma is. És meg vagyunk győződve, hogy ezer évek múltán is azoknak fogják tartani az emberek. E vitában tehát nem adhatunk teljes igazat egyiküknek sem.

*

II.

Igen tisztelt Szerkesztő Ur!

Nagy örömmel olvastam az Unitárius Közlöny márciusi számában Wenczel Miksa ur hozzászólását, amelyben a Dávid Ferenc-cella körüli terület rendbehozataláról van szó.

Számtalanszor jártam fönt az omladozó várfalak között, amelyek alatt sötét, dohos kazamattában Dávid Ferenc kilehelte a lelkét. Sokszor fájdalmas töprengéssel nézegettem és álldogáltam a teljesen elhagyatott és mindenféle vad burján-növényzettel körülvett szerény síremlék előtt. Szerettem volna itt a burjáncsoportok helyett virág-gruppokat látni és a cella ajtaja előtt a faltörmelékek helyett rendes pihenő-padokat, a cella tetején a fejlődni nem tudó nyomorék fa helyett hatalmas síremlék-mű oszlopot. Már az utóbbi csak képzeletbeli óhajtás. De már csak annyit megtehetünk, hogy a fölvezető utat egyes helyeken járhatóbbá tegyük, a síremlék körüli területet rendbe hozzuk, környezetét szelidebbé, vonzóbbá és kellemesebbé varázsoljuk. A hatalmas várfalak között elenyésző síremlék így még az Ő meleg környezetével jobban is érvényesülne s jobban kidomborodva, mindenféle kirándulók, turisták lelkében is kellemesebb benyomást tenne az unitárius Dávid Ferencnek emléke.

Ezek minden nagyobb anyagi megerősítés nélkül keresztül vihetők, csak egy kis akarat, odaadás kell.

Én részemről szerettem volna erre a célra jelentékenyebb pénzösszeggel hozzájárulni, de mivel szegény művész-ember vagyok, így csak a munkám, vagyis művészeti produkciómmal járulhatok hozzá. Tehát itt küldöm „Déva vára alkonyatkor“ című olajfestményemet, kérem, tessenek ezt értékesíteni és a befolyt pénzt erre a célra fordítani.

Shakirov Sebestyén festőművész, Nagyóánya.

*

A mi kedves művész barátunk szép ajándékát hálás köszönettel elfogadjuk. A D. F. E. elnökségével történt megállapodás alapján e képet — mely szép aranykeretben a legszebben berendezett lakásnak is díszére válhat, tárgyánál fogva pedig minden unitárius

ember szívéhez a legközelebb áll — ki fogjuk sorsolni. A kép értéke 5000 (ötezer) leu. Ezennel megindítjuk hát 150 (százötven) darab sorsjegy eladását. Egy sorsjegy ára 40 (negyven) leu. A sorsjegyek kaphatók lapunk szerkesztőségénél, vagy vidéken a lelkész uraknál. Tekintve, hogy csak százötven sorsjegyet bocsátunk ki, a nyerési lehetőségek igen nagyok. Ettől eltekintve azonban, a cél szépségére való tekintettel is, kérjük olvasóinkat, hogy a sorsjegyek megvételét tekintsék szívügyüknek.

Jöjjetek imádkozni!

„Szégyellem magam, ó Isten, szégyellem magam. Számat a porba, arcomat sötétségbe rejtem és gyűlölöm magam bűnömért, melyet bizonytal te is gyűlölös. Azt a reményt add szolgáltnak, hogy szereteted megbocsátó kegyelmét érzi. Ó Uram, fogadd el a megtérőt, a megsebzett, ellenségtől megvert, bűnétől megtört, megfáradt és megterhelt bűnöst. Könnyíts terhemen. Erősíts meg hatalmas kegyelmeddel, hogy ezután gondosabban vigyázzak, szilárdabban álljak ellen, szolgálhassalak téged bűnözés és megszakítás nélkül. Mint az eltévedt bárány, félreléptem. Ó keresd meg szolgálád s én a te parancsolataid nem felejttem.“

Jeremy Taylor.

*

„Magamban téged mindig megtalállak. Te segítesz meg minden jóban. Éreztem százszor, hogy egyedül nem tudnám uralni szenvedélyeim, legyőzni szokásaim, követni eszemet, nem tudnék akaratom mellett kitartani. Te adtad nekem ezt az akaratot. Te őrzöd meg a tisztaságát. Te adtál nekem bátorságot, egyenességet és jó érzelmeket. Te teremtetted belém ítéleted kívánó, örök igazságodra szomjuhozó szívet.“

Fenelon.

*

Istenem! Idegen világ ezer kérdése rám mered. Valamit meg kellene oldanom. Uram, milyen gyöngye, milyen erőteljes vagyok. Uram, be gyarló. De a Te fiad. Csitítsd el nyugtalan szívem. Add: tudjak végzettedben megnyugodni! Adj nekem jó gondolatokat! Illesd számat jó szavakkal! Ámen.

Filep Andor.

„TRANSYLVANIA“

Bank Részvénytársaság Cluj - Kolozsvár.

Intézeti székház: Rózsa-utca 1.

Fiókhálózatok: Torda, Gyulafehérvár, Marosujvár, Maroshévíz, Ditró, Gyergyószentmiklós, Csikszereda, Csikszentmárton, Kézdivásárhely, Mocs.

Kirendeltség: Aranyosgyéres.

Elfogad betéteket, leszámítól váltókat, bárhova telj. sít átutalásokat, meghitelezéseket. Mindenféle banküzletet előnyösen végez.

Szórványaink.

Miért kell szórványainkról tudnunk?

Az élethivatás, a kenyérkereset, a megélhetés lehetősége az embereket széjjelszórja a világ, az ország különböző tájaira. Mi, unitáriusok, számbelileg aránylag kevesen vagyunk s ezen kevés hitrokonunkból is aránylag sok azoknak a száma, kik az unitárius egyháztársadalmi közületeken, anyaegyházközségeinken kívül kénytelenek élni. Az ilyen szórvány-helyeken élők, ha egy buzgó ősi unitárius egyházközségből vittek magukkal lelkükben egy jókora adag meleg szeretetet és ragaszkodást egyházunkhoz, akkor megmaradnak ennek keretében, de ellenkező esetben áldozatul esnek más felekezetek hívásának, térítési akciójának. Igen sok esetben a gyengehítőség, a gyenge akaraterő viszi át könnyen őket más egyházak keretébe azért, mert az egyedüllet, illetve a vallás dolgaiban magárahagyatottságuk érzése csüggedté teszi s hogy ettől meneküljenek, engednek a falujukban vagy városukban lévő más felekezet hívásának.

Ezért a lelkipásztoroknak és a szórványban élő unitárius hiveinknek egyházunk iránt tartozó kötelessége, hogy egymással az egyházi kapcsolatot megkeressék és fenntartsák, mert ha a szórványban élő hiveink egy-egy biztató, hiterősítő levelet kapnak lelkipásztoraiktól, mindjárt erősödik lelkük, mindjárt érzik egyházunk gondoskodó szeretetét s nem érzik magukat elhagyatottaknak. Az ilyen gondoskodás nemcsak megtartást, hanem új erőt és lelkesedést ébreszt, mert mindig kölcsönösen jóleső érzés a lelkipásztorra és a távolban élő hívőre, hogy a lelkipásztornak, a közvetlen közelben élő hivein kívül, távolban lakó hivei is vannak, kiket nem lát minden vasárnap templomában, legfennebb csak nagy ünnepeken vagy még akkor sem, de annál inkább érzi kötelességét, hogy az ilyen hiveihez biztatást, bátorítást, meleg szeretetet küldjön; a szórványban magánosan élő hivekre lelki felüdülés, táplálék, ha egy-egy vasárnap vagy legalább is minden ünnepen — nem mehetvén templomba —, a családi körben elolvashatják az egyház vezetőjének vagy lelkipásztorának buzdító, hiterősítő apostoli levelét.

Aki nem tudja így elképzelni az igazi lelkipásztor és a tőle távoli szórványokban élő hivek közti meleg, szoros kapcsolat szükségességét, kívánatosságát, olvassa el Pál apostolnak a Thessalonika-beliekhez írt első levele III-ik részét, hol erre vonatkozólag ezeket olvashatjuk: „... amikor megérkezett hozzánk Timotheus titóletek és örömhirt hozott nekünk a ti hitetek és szeretetetek felől és arról, hogy jó emlékezéssel vagytok irántunk, mindenkor kívánván látni minket, amiképen mi is titeket, megvigasztalódtunk reátok nézve, atyámfiai, minden, mi szorongattatásunk és szükségünk mellett is, a ti hitetek által...“

Egyházunk vezetőségének, egész egyetemének jól esne tudnia

és éreznie a mi szorongattatásunk és mai nagy szükségünk közepette, hogy elszórtan élő unitárius hiveink lelkének meleg érzése, szeretete és áldozatkészsége biztatóan felénk sugárzik.

Ezért kell ma szórványban élő hiveinkről tudnunk és velök felvenni és megtartani a kapcsolatot.

Szeretnők ennek biztató jeleit és eredményeit látni. ü. j.

Gyermekvilág.

Sárga bakkancs.

Írta: Filej Andor.

- Öcsike, miért nem mész játszani?
- Gondolkozom.
- Ugyan min gondolkozol?
- A sárga bakkancson.
- Miféle sárga bakkancson?
- Amit nagytata ígért nekem.
- Mikor ígérte?
- Tegnapelőtt.
- Biztosan azért, mert megfürösztted a kicsi pipéket?
- Azért, hogy ne pipázzak.
- Ejnye, láncos lobogós, hát te gyermek, hogy jöttél ahhoz, hogy pipázzál? Tán jól esik neked az a bűdös bagó?
- Nem esik jól. Csipi a számat. Köhögök tőle. A szememet is csipi. De szép.
- Mi szép, a tajték pipa?
- A füst szép. Ahogy jön kifelé. Mint a katlanból. Kacska-ringózik. A Marci karikát is tud fujni. Meg akartam tanulni én is. Matyó néni sohasem próbálta?
- Nem. Te se fogod többet ugy-e?
- Nem, mert meg akarom kapni a sárga bakkancsot.
- S nem fog fájni a szived a füstért?
- A sárga bakkancs szebb a füstnél is.
- Nesze, adok neked egy darab kalácsot s eredj ki te is játszani.
- Nem kell a kalács, Matyó néni. Inkább beszéljünk.
- Beszéljünk? Miről akarsz te beszélgetni?
- A sárga bakkancsról.
- Hát mit beszéljek én neked róla?
- Mondja el, hogy milyen lesz.
- Mondd el inkább te, hogy milyent akarsz.
- Bornyubőrből legyen. Patkót is tegyenek rá. De az orrára ne szegezzenek pléhet. Olyan csak az egészen kicsi gyermekeknek van. Engem csufoltak érte az iskolában. Most már nagy vagyok. Tudok ügyelni, hogy ne koszoljam le az orrát. Ugy-e, Matyó néni, nem tétet reá pléhet?

Meglátom. Ha jól viseled magad. Na ne busulj, úgy lesz, ahogy te akarod.

— Füzös legyen. Én nem láttam gombos bakkancsot még soha. Az igazi bakkancs mindig füzös. Hátral legyen neki felhuzója. Az nem csuf. A bakkancsnak olyan a formája, hogy felhuzója is lehet. Feri bácsi azt mondta, hogy ép az adja meg neki a formáját. Feri bácsi tudja; neki is van szép sárga vadász bakkancsa, télen abban volt itt, mikor a nyulat hozta.

— Biztosan te is azért akarsz sárga bakkancsot, hogy vadászni mehess.

— Apuka úgy se vinne el. Az én puskámmal csak madarat lehet lőni. Nem is szól. Apuka sohasem lőtt madarat. Még nyulat sem. A nyúl nem tud az emberrel szembe állni. Apuka csak vad-disznót lő. Annak agyara van. Az ki is tudja hasítani az embert. . . . Kapcsokat is tesznek a bakkancsra?

— Szoktak kapcsokat is. Ha kapcsokat tesznek akkor könnyebben lehet felhuzni.

— Én mégis jobban szeretem kapcsok nélkül: A kapocs mind kivágja a cipőfüzöt. Milyen csúf, hogyha össze kell bogozni. Nem is tart sokat. Ha letörik a feje, nem lehet befűzni. Amíg több nem törik le, nem tesznek ujat. Az pedig kivágja a bőrt. Kivel csinál-tatja nagytata?

— Gyurival.

— Gyuri nem tud szépet csinálni. Ő csak falusiaknak dolgozik. Ő a felső bőrt egybe varrja.

— Hiszen azt egybe is kell.

— Ő akkor Matyó néni nem tudja, hogy mit akarok. Matyó néni nem látott békanyelvet bakkancsot?

— Még békanyelvet is tegyenek a tiédbe?

— Biztosan tudja, csak nem akarja tudni.

— Biz én nem tudom, mondd csak.

— Azt egészebe szabják. A nyelvet is. Tudja Matyó néni, nem csak úgy odavarrják. Abba nem megy be a víz. Arra külön varrják rá a felső részét. Jancsika mondta. Neki is olyant vettek.

— Olyan szép legyen a tied is, mint a Jancsikáé?

— Szebb is lehet. A Jancsikáé nem egészen szép. Nincs két pléhgomb a felső részén, mint a Feri bácsié. Az azért jó, hogy nem bomlik fel a varrás. Az is hozzátartozik a bakkancshoz.

— Mint a bakkancsszeg?

— Bakkancsszeget nem tétetek rá. Kilyukassza a pádimentumot. A szőnyegbe is beleakad. A sár is közé rakódik. Olyan csak a katonáknak van. A muszkáknak is olyan volt. Emlékszik? Vaszilijnek. Matyó néniék nem szerették a muszkákat?

— Szerettük. Miért kérde?

— Azért, hogy elmentek.

— Hazamentek.

— Hát akkor miért jöttek ide?

- Nem jöttek, hozták őket.
- Hogy ingyen dolgozzanak?
- Azért.
- A foglyokért háboruznak?
- Nem, hanem az országért.
- Hogy elvegyék a földet?
- Igen.
- De Árpád bácsitól sem vették el mind.
- Mindenkinek a földje az országé. Azért adót kell fizetni.
- Kié lesz az adó?
- Abból utat építenek, vasutat, kórházat, iskolát, állomást s fizetik a hivatalnokokat.
- Mindenütt?
- Mindenütt.
- Hát akkor nem mindegy, hogy ki szedi az adót?
- Nem, mert Németországban németül kell beszélni, Franciaországban franciául, Romániában románul.
- Akkor azért háboruznak, hogy aki győz, annak tanulják meg a nyelvét?
- Azért.
- S akinek meg kell tanulni, az nem haragszik?
- De igen.
- S a többiek annak örvendenek?
- Igen.
- De abból megint háboru lesz.
- Az.
- S az emberek csak ezért háboruznak?
- Csak ezért.

Kolozsvári Takarékpénztár és Hitelbank R.-T.

Cluj Piața Unirii (Mátyás kir.-tér) 7.

Fiókjai: Dés, Dicsőszentmárton, Gyulafehérvár, M.-Vásárhely, Nagyváradon és Temesváron.

Saját tőkái 143 millió lej.

Affiliált intézetei: Tordaaranyosmegyei Takarékpénztár Rt. Tordán, Alsófehérmegyei Gazdasági Bank és Takarékpénztár Rt. N.-Enyed.

Udvarhelymegyei Takarékpénztár Rt. Székelyudvarhelyen

és Sz.-Keresztúron, Szászrégeni Takaréék és Hitel

Rt. Szászrégenben, Népbank Rt. Bánffy-

hunyadon, Szamosújvári Hitelbank

Betéteket elfogad.

Rt. Szamosújváron.

Betéteket elfogad.

Minden bankügyletet legelőnyösebben végez.

Engedélyezett devizahely. Áruraktárai a vasut mellett.

- Hát miért nem beszélnek mind egy nyelven?
 — Te beszélnél csak románul?
 — Matyó néni, én nem románul beszélnék, én csak azon a nyelven beszélnék, amelyiken mindenki beszél.
 — De ha mindenki azon beszélne?
 — Akkor az nem is volna román nyelv.
 — Hát hogyan volna?
 — Nem biza, mert ha más nem volna, akkor annak nem volna neve.
 — Hát nap csak egy van, annak nincs neve?
 — Ó én nem úgy gondoltam.
 — Hát hogy gondoltad?
 — Én nem tudom megmondani, de azért nem úgy.
 — Csacsi vagy.
 — Akkor mondja meg Matyó néni.
 — Mit mondjak meg?
 — Jó, ha az emberek háboruznak?
 — Nem jó, de kell, hogy háboruzzanak.
 — Miért kell?
 — Mindig is háboruztak, ezután is fognak.
 — Igen, de én ezután nem akarok.
 — Na látod, valaki jön, aki azt mondja, hogy ő akar háboruzni; te azt mondod, hogy nem akarsz, összevesztek s mindjárt kész a háboru.
 — Igen, de akkor én inkább azt mondom, hogy én is akarok, csak hogy ne háboruzzunk.
 — Akkor te gyáva vagy.
 — Matyó néni, én nem vagyok gyáva. Engem ha az iskolában is megüt egy nagyobb fiu, mindjárt visszaütöm, pedig tudom, hogy megver.
 — S nem mondod meg a tanító bácsinak?
 — Nem.
 — Na látod, épen így lesz a háboru.
 — Igen, de ha mindenki egy nyelven beszélne, akkor nem lennének országok, akkor nem volna, ki háboruzzon.
 — Igazad van. Ugy hát nem veretsz bakkancsszeget a bakkancsodba?
 — Gummisarkot sem tétetek rá. A Jancsikáén az is van. Az nem talál. Bakkancsra nem kell gummisarok.
 — Mivel fogod takarítani?
 — Hát nem Mari takarítja?
 — Mivel takarítsa Mari?
 — Zsirrrel szokás.
 — El fogja kenni a kezed, mikor befűzöd.
 — Nem cérna fűzője lesz. Már meg is vettem a szíjjat. A szíjj nem zsiroz. Az is magába szívja a zsirt.
 — Csokorra kötöd?

— Azt nem szokás csokorra kötni. Azt el kell dugni, hogy ne látszodjék. Gyuri bá' megtanított rá. A szíjjat nem kell kettőbe fogni. Jaj, szinte elfelejtettem. Most nem úgy csinálják a bakkancsot, mint rég. Még a cipőket se. Ugy-e, milyen rossz volt, hogy a rá-máján a cifrák közé bement a sár? Alig lehetett kivájni. Most nem olyan. Most nem cifrázzák. Láttam a Feri bácsién. Most egy kerek bőrt tesznek oda. Most nincsen helye a sárnak. Csinálják úgy az enyémet is.

— Ugy csinálják. Mondd csak, miért akartál te épen sárga bakkancsot? Szébb a sárga cipőnél?

— A sárga cipőnél?

— Igen, amilyen kapitány Ferin volt vasárnap.

— Annál nem szébb.

— De van olyan szép?

— Olyan épen nincs.

— Nem szeretnél volna inkább egy olyan sárga cipőt?

— Szeretni szerettem volna.

— Hát miért nem kértél inkább azt nagyapától?

— Nem kértem.

— Nem kértél?

— Tudja, Matyó néni, eddig nagyapa vasárnap lakkcipőben járt. Aztán máskor is mindig sevrócipőbe. A sárga is olyan volt neki. Az jó puha.

— Az.

— Aztán most nagyata öregebb lett. Biztosan a lába is jobban fáj már, amikor megyen. Tudja, ha sokat megyen. És nagyapa mégis most vadászbakkancsban jár s vasárnap is csak boxcipője van neki.

— . . . Hát ha lenne egy háboru azért, hogy nagyapa ismét sevrócipőben járjon, te is elmennél?

— . . . Matyó néni, megyek ki én is játszani.

.....

Pályázathirdetés lelkészi állásra. Sz. 426—1930. U. P. Kolozsvárt, 1930. ápr. 24. A kénosi (Udvarhelymegye) unitárius egyházköztség lelkészi állása a lelkész nyugalomba vonulása következtében megüresedvén, ezennel pályázatot hirdetek. A lelkészi állás fizetését a következő díjlevél mutatja: 1. 90—95 kalangya (25 kévés) buza az egyes hivektől. 2. 90—95 kalangya (25 kévés) zab az egyes hivektől. 3. 10—12 véka buza az egyes hivektől. 4. 10—12 véka zab az egyes hivektől. 5. 15—20 kézi napszám az egyes hivektől. 6. 3 hosszú öl fa a papi udvarra szállítva. 7. 3 hold 1245 □ öl szántó használati joga (Forgó határba). 8. 14 hold 1403 □ öl kaszáló. 9. 736 □ öl legelő. 10. 4¹/₂ nagy marha és 9 apró marha legelési jog és 9 eszt. szer. 11. Lakás 2 szoba, konyha, kamara és gazdasági épületekkel. 12. 706 □ öl gyümölcsös és vete-ményes kert. 13. Állami fizetéspótlék (kongrua). A pályázatokat május hó 20-ig Balázs András köri esperes afiához Dârju (Székely-derzs) kell benyújtani a törvényben előirt okmányokkal fölszerelve.
Dr. Boros György, püspök.

Egyleti élet és munkásság.

Élőképsorozat a Bibliából. Nagycsütörtökön este 8 órakor fényes sikerű élőképes előadást rendezett a Nőkészövetsége Kolozsvárt, az unitárius kollégium tornatermében. Jézus életének eseményeiből 12 képet állított össze Tóth István festőművész a tőle már megszokott művészi izléssel és festői elrendezésben. Az élőképeket két-két percig mutatták be a közönségnek s ez idő alatt Útő Lajos igazgató-tanító harmonium kíséréte mellett Gyallay-Pap Domokosné urnó énekelt megfelelő tartalmu egyházi énekeket. Az élőképeket bevezette dr. Varga Béla egyházi főjegyző afia tartalmas, szép előadásával. A 12 kép tárgyai a következő jelenetek voltak: 1. Hegyi beszéd. 2. Jézus és a gyermekek. 3. „Jöjjetek én hozzám, akik megfáradtatok!” 4. Jézus és a gazdag ifju. 5. Jézus, Mária és Márta. 6. Bevonulás Jeruzsálembe. 7. Utolsó vacsora. 8. Judás csókja. 9. Jézus elfogása. 10. Péter megtagadja Jézust. 11. Jézus Pilátus előtt. 12. Jézus a keresztfán. Résztvevők: Nők: Weress Jenőné, Szilágyi Lászlóné, Gálffy Zsigmondné, Jancsó Éva, Kelemen Erzsike, Demény Ida, Ferencz Magda, Kovács Margitka, Gyergyai Judith, László Edith, Pálffy Erzsike, Gál Nusi. Férfiak: ifj. Hadházy Sándor, Ferencz József, Mikó Imre, Sükösd Pál, Török Mihály, Nagy Sándor, Nagy Béla, Végh Mihály, Kovács Lajos, Fülöp Árpád, Darkó Béla, Gálna Sándor, Rázmán Mór, Lőrinczy Gergely, Bede Emil, Kovács Domokos, Nagy Ferenc. Gyermekek: Demény Sárka, Gyergyai Árpádka, Gyergyai Ferike, Pap Dodó, Weress Zsófia, Kauntz Kornélia, Hadházy Éva, Nagy Edith, Nagy Em: muska, Márkos Bandi, Gaál Ilonka, Lőrinczy Éva, Gálffy Totyó, Gálffy Motyó, Vaska Dezső, Vaska Béla, Vaska Klára. A rendezést fáradtságot nem ismerő lelkesedéssel és igazi női izlésre valló körültekintéssel a Nőkészövetsége tagjai látták el. A kitűnő sikerű előadást, értesülésünk szerint, meg fogják ismételni valahol a vidéken.

.....

Ki a jó unitárius? Az, aki mindig építeni, javítani, haladni, rendet csinálni, békielni, szeretni és gyűlölséget szüntetni akar. Az, aki szereti a demplomot, tiszteli a papot, becsüli a tanítót és mindig szeretne valami jót tenni embertársaiért, egyházáért. Az, aki jó magyar, hűséges hazafi, tiszta életű polgár. A jó unitárius szereti és megbecsüli hitrokonát s boldog, ha találkozik vele.

.....

Alapítói díj 1000 leu, minek ellenében az Unitárius Közlöny ingyen jár!

Egyházi és iskolai mozgalmak.

Püspöki vizsgálat. Főtiszt. Püspök ur folyó évi május hó 12—25. napjain a háromszéki egyházkör egyházközségeiben tart vizsgálatot. Az egyházkör vezetőségén kívül kíséretében lesz mint titkár Sigmond József homoródjánosfalvi lelkész. Május hó 18-án Brassóban lesz a vizsgálat, hová dr. Varga Béla egyházi főjegyző is le fog menni istentisztelet tartására.

Hymen. Major Sándor komjátszegi lelkészünk eljegyezte Antonya Annuskát, Antonya Mihály szováti lelkészünk bájos leányát. Gratulálunk! — Bereczky Sándor szentháromsági birtokos február 18-án adta férjhez két bájos leányát: Magdát és Katót. A bensőséges családi ünnepségen Fazakas Jenő adta rá az egyházi áldást a két ifju párra. Magdát Fazakas Sándor vadadi tanító és Katót Fülöp Zoltán iklandi lelkész afia vette nőül. Istennek áldását kérjük a két uj párra.

Lelkészbeiktatás Mészkon. Április 6-án, vasárnap délelőtt iktatta be festői szépségű egyházközségünk, Mészkö, uj lelkészét: Balázs Ferencet. Dr. Gál Miklós köri f. ü. gondnok felolvasta a Püspök ur kinevezését, utána Balázs Ferenc tartotta meg beköszöntő beszédét, majd Lőrinczy Dénes köri esperes beiktatta az ifju lelkészt. E szép beiktató ünnepség, melyen ugy a torda-aranyosi körből, mint Kolozsvárról nagy számmal jelentek meg egyházi életünk vezető egyéniségei, a legszebb sikerrel ünnepi hangulatban folyt le. Az ifju lelkésznek, Balázs Ferencnek, ki már eddig szép sikerrel munkálkodott egyházi életünk előbbrevitele érdekében, jó sikert kívánunk!

Köszönet. Kiss Sándor volt dicsőszentmártoni énekvezér családja, édesatyjuk halála alkalmából Erdélyből küldött részvétnyilatkozatokért Pesterzsébetről, lapunk utján mondanak szíves köszönetet.

Halálozás. Amerikából hozott szerkesztőségünkbe gyászirt a posta. Utó Árpád clevelandi üzletember 55 éves korában hirtelen meghalt. Utó Árpád Nagyajtán született, majd kolozsvári lakos lett. Innen vándorolt ki az Egyesült-Államokba, ahol szorgalmával és jellemével nagy tiszteletet váltott ki magának az amerikai magyarság körében. Pár évvel ezelőtt itthon járt s az akkor felelevenített régi emlékek ugy megtöltötték a szívét, hogy Amerikába való visszatérte után már nem találta magát otthon. Állandóan hazavágyott. Nagyrészen a honvágyának tulajdonítják, hogy az egyébként életerős, javakorában levő ember hirtelen szívszélhüdedésben meghalt. Temetése óriási részvét mellett folyt le Clevelandban. A Magyar Önképzőkör hatalmas helyiségében fele sem tért el a gyászoló közönségnek s aki be tudott jutni, omló könnyekkel hallgatta végig dr. Csutoros Elek református lelkész gyászbeszédét, majd a magyar cigányzenekar játékát, mely az elhunyt kedves dalát játszta el a koporsó mellett: „Csak még egyszer haza tudnék menni...” Utó Árpád halálát

feleségén, két gyermekén és unokáin kívül itthon maradt testvérei: Ütő Béla alsórákosi esperes, Ütő Áron volt sepsiszentgyörgyi árvaszéki elnök, Ütő Lajos kolozsvári igazgató-tanító és Györke Béláné gyászolja. Isten adjon megcsendesedett porainak békét ott az idegen földben! — Ugyanezt az Ütő-családot még egy gyász érte Ütő András bórkereskedő, a sepsiszentgyörgyi unitárius egyházközségnek 40 év óta presbiter hívének halálával, ki életének 80-ik évében csendesen elhunyt. Az elhunytban Ütő Áron volt árvaszéki elnök apósát gyászolja. Nyugodjék csendesen!

Mindenkinek kellene olvasni az Unitárius Közlönyt, aki jó unitáriusnak tartja magát. Mindenki örömét leli benne. Egy családból sem szabad hiányozni ennek a kipróbált unitárius ujságnak. Ára egész évre 60 lei.

Nyugtázás. Az egyesület pénztárába március 20-tól április 25-ig előfizetői és tagsági díjat fizettek: Pap Benjámín Bencéd, Nagy Magda, Bertalan Juliska, Csészár Polí Kolozsvár, Szabó Zsigmond Nyárádgálfalva, Pap Ferenc Bencéd, Sándor Mihály Homoródalmás, László Domokos Lupény, Unitárius Főgimnáziumi Könyvtár, özvegy Csongvay Lajosné Marosvásárhely, Bíró Izsákné Segesvár, Nagy Pálné Mezőbergenye 1930-ra; Unitárius Egyházközség Lupény 1924—30-ra; Koronka Dénes Vulkán, Pataki Kálmán Nyárádszentlászló 1929—30-ra; Kiss Dénes Kökök 1927-re; Unitárius Egyházközség Kökök 1928—30-ra. Alapítói díjban fizettek: Kereki Gábor Battonya 250 leut, Márkos Albertné Kolozsvár 500 leut és Szinte Janka Désfalva 200 leut. Emlékadomány címen fizettek: Unitárius Egyházközség és Lőrinczy Dénes Lupény 100—100 leut, Pungucz Ágnes Torockószentgyörgy 50, Pálffy István Marosludas, Borbély Nagy Miklós, ifj. Zalányi Samu Torda, özv. Csongvay Lajosné Marosvásárhely, Bíró Izsákné Segesvár, Antal Miklós Bánffyhunyard, Nagy Pálné Mezőbergenye és Adorján Jenő Segesvár 40—40 leut. A Dávid Ferenc-emléktábla alapra ajándékozott a vadadi D. F. E. 50 leut. Kolozsvár, 1930. április 25-én. *Gálfi Lőrinc* pénztárnok.

.....

Irodalom.

Zsoltár pályázat. Az 1929 augusztus 23—25-én Dicsőszenmártonban tartott II. unitárius ifjúsági konferencián főt. dr. Boros György püspök ur a következő pályázatot tűzte ki: „Irandó egy vallásos tartalmu énekszöveg. Irandó vagy már meglevő szövegre, vagy új szövegre dallam a hit erősítésére és a lelki bátorság fokozására. Pályadíj 500—500 leu“. A pályázat megejtését a szives alapító az ifjúsági körök egyetemes szervezetére bízta s eredeti intenciója az volt, hogy a tollforgató fiatalokat zsoltárirodalmunk felújítására buzdítsa.

Sok szó esett konferenciánkon arról, hogy a test vagy a lélek a fiatalság kritériuma, vannak-e lélekben fiatalok, vagy fiatal öregek? Amidőn sajnálattal állapítjuk meg, hogy a pályázaton fiatal fiatalok kis számmal és mérsékelt sikerrel vettek részt, egyben örömmel tapasztaltuk, hogy a lélekben fiatalok annál nagyobb ambícióval és gazdagabb sikerrel szerepeltek, biztosítva pályázatunk irodalmi színvonalát. Így ha a beérkezett pályamunkák nem is fedik az alapító eredeti gondolatát, mégis zsoldárirodalmunk számos új művel gyarapodott.

A püspök ur, Pálffy Márton, Ütő Lajos és Szent-Iványi Sándor-ból álló bíráló bizottság a napokban fejezte be munkáját. Ezek szerint:

1. Az énekszöveg pályázatra beérkezett 6 munka a következő jeligékkel: „Ember küzdj és bizva bizzál“, „Ajunkról száll, zeng az ének“, „El ne hagyj“, „Ora et labora“, „Fiaim csak énekeljetek“ és „Bizalom“. Ezek közül, mint a legjobb, a „Bizalom“ jeligés három énekszöveg részesül 500 leu jutalomban. Szerzője: Vári Domokos lelkész Lókod.

2. A dallampályázatra beérkezett „Fiaim csak énekeljetek“ jelige alatt 10 pályamunka, „Dicsérjük az Urat“ jeligével két mű, „Ajunkról száll, zeng az ének“, „El ne hagyj“, „Az unitárius ifjak imája“ jeligékkel pedig egy-egy munka. A bíráló bizottság véleménye alapján 500 leu jutalomra érdemes az „Ajunkról száll, zeng az ének“ jeligés zenemű. Szerzője: Kozma Miklós énekvezér-tanító Ádámos. Dicséretre érdemes a „Fiaim csak énekeljetek“ jeligés pályamunkák közül az „Igd előtt“ című dallam. Szerzője: Pálffy Ákos énekvezér Homoródszentpál. Ugyancsak dicséretet érdemel a „Dicsérjük az Urat“ jeligés dallamok közül „Téged kereslek“ című dal. Szerzője: Vajda Antal énekvezér Fiafalva.

Az összes pályamunkák a D. F. E. I. K.-ök Egyetemes Szervezetének tulajdonában maradnak. A díjat nyert műveket sajtó útján hozzuk nyilvánosságra. A nem nyert pályázatok jeligés leveleit megsemmisítettük. Az első díjjal jutalmazott zsoldárok szerzői pályadíjukat Gálfi Lőrinc D. F. E.-i pénztárosnál vehetik át.

Végül hálás köszönetet mondunk dr. Boros György püspök urnak, aki a pályázat létrejöttét lehetővé tette és alkalmat adott számos egyházi énekköltőnknek tehetségük kifejtésére. Köszönet illeti a verseny résztvevőit is, akik bebizonyították, hogy zsoldárirodalmuk fejlődésképes. Reméljük, hogy a kitüntetett munkák énekeskönyvünk kánonját elérve, ennek egy újabb kiadásában nemsokára egyházunk közkincsévé fognak válni.

Mikó Imre.

„Szívemet hozzád emelem”

Női Imakönyv, szerkesztőségünkénél megrendelhető:
 fejtér kötés 200 L., bőrkötés 200 L., egyszerűbb bőrsarokkal 100., 80. és 60 Leu.

S. Nagy László: *Harc a végeken.* (Az erdélyi irodalmi küzdelmek hőskorából. Erdélyi Szemle kiadása. Kolozsvár, 1930. Kis 8-ad rét 61 oldal.) S. Nagy Lászlónak ez az új könyve azokat a küzdelmeket örökíti meg ebben a kis műben, amelyeket a ma már széles mederben hömpölygő erdélyi irodalom vize akkor, a világháború után, vivott a közönnyel, fásultsággal és rosszakarattal. Különösen az 1919—1920. évekről találunk benne részletes leírást szerzőtől, aki akkor lapjának, az akkori Erdélyi Szemlének az élén ezt az irodalmi uttörő munkát végezte. Jékey Aladár, Deák Alberí, Kovács Dezső stb. ma már ismert nevű vagy elköltözött íróink, valamint a Napkelet, Zord Idők, Tavasz, Magyar Szó című irodalmi folyóiratok leírását, portréit igen híven tükrözteti a szerző. Akit érdekel az erdélyi irodalom bölcsőköra — s kit ne érdekelne? — az élvezettel fogja olvasni ezt a könyvecskét. Kapható az „Erdélyi Szemle” kiadóhivatalában Kolozsvár, Cal. Victoriei 37. Ára 50 leu.

Az 1930. évi Unitárius Naptárban közzétett Egyházi és Iskolai Névtár adataihoz helyreigazító megjegyzéseket kaptunk. Tekintve azonban, hogy e névtárat teljes egészében a püspöki irodából kaptuk s az adatok helyességéért nem mi felelünk, kérjük e helyreigazításokat oda küldeni be. A D. F. E. tagozatainak tisztikarait viszont mi állítottuk egybe s ezért készséggel pótoljuk a nagyajtai D. F. E. tévedésből kimaradt tisztikarát: A nagyajtai D. F. E. Nők szövetsége 1929-ben 50 rendes taggal működött. Elnököz. Molnár Sándorné, titkár Taar Gézáné, jegyző Gazdag Miklósné, pénztáros ifj. Benedek Gyuláné, ellenőrz. Péterffy Lőrincné. Ifjúsági Egylet vezetői: Taar Géza lelkész, Gazdag Miklós tanító, Gyulai Ilona tanítónő.

Balázs Ferenc: *Bejárom a kerek világot* című munkáját lelkészek, tanárok, tanítók s közkönyvtárak a szerzőtől (Cheia, jud. Turda) a 225 leus bolti ár helyett 150 leuért megkaphatják.

Minden kézirat Szent-Iványi Sándor szerkesztő címére Cluj, Unitárius Kollégium küldendő.

Kéziratokat nem adunk vissza!

Előfizetési ár: Egész évre 60 L. Magyarországra 90 L. Egyes szám ára 8 L. Akik a 60 L. egy összegben előre befizetik, a Dávid Ferenc-Egylet rendes tagjainak tekintetnek. Örökös alapítódíj 500 L. Minden pénz Gálffy Lőrinc egyleti pénztárhoz küldendő.

Felvilágosításul. A főgimnázium zenetanszékének az 1929—1930. isk. évre szóló betöltése ügyében, az unitárius nyilvánossággal közlöm a következőket: *Kiss E. zenetanárnak a működési engedélye a f. isk. évre meg volt a székelyudvarhelyi róm. kath. főgimnáziumhoz (100415—1929. Minist. Instr. sz.). Ezt az autorizációt Kiss E. áttétette és érvényesíttette a mi intézetünkhöz, mivel egész családjával Kolozsvárra költözött arra az időre, amíg az állami konzervatóriumba beiratkozva, államérvényes zenetanári diplomáját megszerzi. Kolozsvár, 1930 április hó 28. Gálffy Zsigmond, igazgató.*

Nyomatott „Corvin”-könyvnyomdában Cluj-Kolozsvár, Str. Iorga (volt Jókai-utca) 17 sz